

Abstrakt

Tato práce je věnována zahradě coby jedinečnému předmětu estetického oceňování. První část práce odkrývá některá specifika tohoto estetického objektu, mezi něž patří jeho vysoká proměnlivost, nepředvídatelnost a komplexita. V souladu tím je formována estetická zkušenost, v níž je vnímatelova pozornost upoutána k časovému rozměru prožívání a jeho reflexe je prohloubena. Totéž se děje v prožitku melancholie, která právě proto může být považována za specifickou estetickou emoci. Ve světle těchto úvah se hřbitov jeví jako ideální prostředí pro melancholicky zabarvený estetický prožitek zahrady. Přirozené sepjetí mezi hřbitovem a zahradou je utuženo sekularizací smrti, která otevírá prostor pro uplatnění vědeckého narativu v utváření estetické hodnoty hřbitova i zahrady.

Klíčová slova

Zahrada, melancholie, hřbitov, prostředí, reflexe, estetický prožitek